

Посланица за Међународни дан игре 2022

Игра као иметак човечанства

Игра је здравље и веселост којом се показује и надилази властита индивидуалност. И све што људску душу тишти, узбуркава, проговара се телом које у заносу плеше и тиме себе ревитализује. Игром одувек остварујемо и учвршћујемо припадање заједници. Исказујемо однос према чуду живота и свим животним циклусима. Она је језик скривених суштина и иметак човечанства. Језик настао пре говора помоћу кога се остварује мистични дијалог са природом и људима. У свакоме бива утиснута двоструко: као неизбрисив део колективног памћења и колективно несвесног. Игра је свет и свет је саткан у њој. У сваком одиграном покрету садржане су и преплићу се све епохе и сви народи. И више од тога. Платон је у кретању небеских тела препознавао играче у колу. Нису ли древни играчи опонашали врховну космичку сразмерност и није ли их подучила природа? Игра јесте уметност чији је инструмент дат сваком људском бићу, а чија сазвучја еманирају духом времена. Игром лако и неосетно доприносимо свеопштој друштвеној хармонији. Мага Магазиновић је указивала да се плесањем стичу психичка и етичка обзирност. Управо она, у Србију је, почетком XX века, донела нову уметност и културу покрета – модерну игру. Уписивала је хармонију слободним босоногим играњем, када још нисмо ухватили стилизовани геометријски корак преточен у класичан балет. Уз Магу Магазиновић прескочили смо читаве векове, цео период развоја балетске уметности и прихватили авангардно у покрету, те су у нас прво заиграле босоноге девојке, па тек касније беле лабудице на прстима. Србија је по томе јединствена, јер је разумела и примила модернизам у уметничкој игри без претходне припреме.

У 2022. години – када се навршава 40 година од када је Међународни дан игре почео да се слави – обележава се 140 година од Магиног рођења, 115 година од рођења Смиљане Мандукић и пуни 100 година од првог балетског приказивања Глумачко-балетске школе на сцени Народног позоришта у Београду. Будимо учесници у радости и заиграјмо неконвенционално и аутентично, како су и оне чиниле. Заиграјмо за свеопшту хармонију и добро. Заиграјмо не би ли обновили дубоко запретену повезаност са природом од које смо одбегли. У овом времену драстично измењених начина комуникације то је потребније него икада пре. Зато заиграјмо у складу са другима и са свешћу да играчким кораком учествујемо у друштвеном и космичком ритму!

Вера Обрадовић Љубинковић